

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petri Thyraei, E Societate Jesu Doctoris Theologi, Et In
Academia Herbipolensi Olim Professoris, Tractatvs De
Apparitionibvs Sacramentalibvs**

Thyraeus, Petrus

Dilingae, 1640

Capvt III. Quod, & qoumodo ad consolationem piorum, & Christo
amantium, faciant Apparitiones Sacramentales, sub peregrinâ specie.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64272)

14. Atque omnia hæc, Deo in his Apparitionibus potuerunt esse proposita. Omitto, quod eadem mortales moneant, Deo nihil occultum, & videre ipsum non opera nostra tantum, sed internas quoque cogitationes, latentisque in recessibus animarum maculas, & fordes peccatorum. Rursus summam Dei docere bonitatem, atque clementiam, qui tam efficacibus rationibus indignos mortales, ad saniora consilia, cogitationesque reuocat. Rursus demonstrare, eundem non impotentem esse, quamuis etiam sæpe grauissima mortalium peccata dissimulet, & se de inimicis facile, si vellet, posset vindicare. Hæc hisque similia omitto, quæ quiuis haud difficulter hinc potest intelligere.

CAPVT III.

*Quod, & quomodo ad consolationem piorum,
& Christi amantium, faciant Apparitiones
Sacramentales, sub peregrinâ
specie.*

<i>Facere, dubium esse non potest.</i>	<i>Non datur piis hæc ratione, causa</i>
<i>Quia in quibusdam non potuit aliud propositum Deo fuisse.</i>	<i>superbiendi.</i>
<i>Idem insinuant diuina promissiones;</i>	<i>Quin potius hinc proficiant in gratitudine;</i>
<i>Idem modus agendi Dei, cum improbis;</i>	<i>In studio Christianarum virtutum;</i>
<i>Idem reuelationes piis facta;</i>	<i>Deumque sibi nouis rationibus denunciant.</i>

I. Pro

1. **D**RO Consolatione proborum, Christum-
que amantium & desiderantium, etiam
has Apparitiones diuinitus esse promissas
atque concessas, docent quidam; atque
inter illos Algerus, l. 1. de hoc Sacramento, c. 3. & Paschas.
lib. de corp. & sang. Domini c. 14. Et demonstrari potest
exemplis Plegili, atque S. Mariæ Oegniacensis. Verum,
quoniam hoc quidam vix credunt, hoc capite docebitur
& factum esse, & conuenienter meritoque factum esse,
fierique adhuc posse.

2. Et factum quidem esse, haud obscure colligitur
exemplo Plegili, qui hanc sibi contingere Apparitionem &
petiit, & obtinuit, quemadmodum refert Paschasius. Quid
enim aliud in Apparitione ipsi factâ, Deo propositum esse
potuit? An fortè, quæ in alijs Apparitionibus, hinc eum
rationes mouere potuerunt? Nullam illarum hinc locum
habuisse, non malè dixeris.

3. Non ad fidem religionemque Christianam, hanc
Apparitione adducendus erat Plegilus, quemadmodum
adducendus Windekindus apud Krantium, & Hebræus
apud Amphilochium. Iam dudum ab ineunte ætate,
Christianæ religionis mysterijs fuerat imbutus.

4. Non erat in fide semel susceptâ, confirmandus,
quemadmodum confirmandi, qui aut de veritate corpo-
ris Christi in Sacramento dubitârunt, aut dubium habue-
runt animum de transubstantiatione elementorum. Du-
bium animum in huius Sacramenti mysterijs non habuit
Plegilus; nec dubium sine peccato habere potuisset.

5. Forsitan à vitijs sic erat auocandus, quibus in-

R

Eu-

Eucharistiam fuit iniurius, quia scilicet aut indignè Sacramenta accessit; aut non in debito honore ea habuit; aut irreuerentiùs tractauit. De nullo horum in suspensionem venit vnquam Plegilus.

6. An fortassis debuit hâc ratione ad studium virtutis prouocari? At ab hoc studio plurimùm commendatur.

7. Debuit scilicet vim orationis intelligere; & ob id permiffa & cōcessa est Apparitio. At eandem probè cognouerat, ex infinitis propemodum veteris nouique Testamenti exemplis, Christi que egregiis promissionibus; & quia magnam eius vim esse credidit, magnam rem, hanc inquam Apparitionem, petere à Deo ausus fuit.

8. Ergo quam oratione ad Deum factâ obtinuit, eandem vitæ innocentiam atque integritate quasi meruit; permiffaque illi est Apparitio, pro animi sui consolatione, spiritualique gaudio, vt bene docent, quos initio produximus. Algerus & Paschasius.

9. Hinc est, quod voti compos factus, & præsentem Christum iam sub specie infantis habens, se quasi effuderit, & gaudij sui atque consolationis spiritualis egregia argumenta dederit, imitatus Simeonem illum Evangelicum, cuius laus est apud S. Lucam c. i. puerum conrectârît, complexus, osculatus sit, & vbi pietati suæ satisfecit, quemadmodum Simeon matri, ita ipse altari, Dominum reddiderit, rogârîtque pristinae formæ Sacramentum restitui.

10. Quod de Plegilo docemus, in alijs quoque, in quibus eadem rationes, quæ in hoc valent, locum habere

bere credimus. Verùm quidquid sit vel de hoc, vel de alijs, dubitare rectè non potest homo Christianus, quàm hæc res de earum genere sit, quæ fieri facillimè possunt, & quas Deus fieri iustissimè potest velle. Quod breuiter docemus sequentibus.

11. Primùm neminem latet, Deum singularibus beneficijs prosequi singulares suos amicos; & eos præ reliquis, quibus vt cum Deo sint coniunctissimi, præcipuum est studium. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus, inquit Dominus Ioan. 12. & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus, &c. & 1. Reg. 2. qui honorificauerit me, glorificabo eum. Sed egregiè, prolixèque id demonstrat Psal. 90. Qui habitat in adiutorio altissimi, &c. Cur non igitur eosdem hæc Apparitione dignabitur.?

12. An fortè maius præmium atque merces hæc Apparitio est, quàm vilius hominis possit esse meritum. ? At non mercedis aut præmij loco ipsa conceditur, sed in signum amoris, quo diligentes se prosequitur. Et si ministros Christi Pater honorificat in cælis atque terris, multò maioribus bonis, quàm visio hæc esse possit, ad illam, quæ minus bonum est, nunquam admittet.?

13. Nec est, quod quis vereatur superbiendi, atque se erigendi occasionem hominibus hæc ratione dari; aut sic facilè induci posse mortales, vt de se multùm præsumant, se sanctos & iustos credant. Non certa sanctitatis probitatisque sunt argumenta, hæc quæ conceduntur, Apparitiones; etiam impijs hominibus sunt cõmunes, quemadmodum exempla 1. c. 1. p. docent.

R 2

14. Quid,

14. Quid, quod pijs hominibus incitamenta sunt, ad gratiarum actionem Deo reddendam? ad maiores etiam progressus in studio virtutum faciendos? Neque enim non possunt intelligere, quod quò pluribus à Deo beneficijs ornantur, eò magis vrgeantur debito gratiarum actionis, studijque virtutum; ne si acceptis beneficijs sint ingrati, accipiendis in posterum inueniantur indigni.

15. Quod si Deus, quam rationem seruat cum impijs, eandem seruat (seruare autem in hoc quis negabit?) cum probis & iustis, facilius credetur has Apparitiones quandoque SS. hominibus accidere. Illorum infernus quandoque in hanc vitam incipit, ergo & horum quandoque in hanc vitam cælum siue felicitatis aliqua species. Iam verò visio Dei felicitas perfecta est, huius felicitatis species, seu umbra quædam, erit Apparitio hæc Christi in hanc vitam.

16. Et facilius creditu est, has Apparitiones Sanctis hominibus pro ipsorum consolatione concedi, quò pluribus exemplis constat, easdem diuinis reuelationibus illustrari, & illustratos esse. De Apostolo Paulo manifestum est, quot, quantisque reuelationibus diuinitus fuerit cumulatus. Nota est ipsius Confessio: Raptus sum in tertium cælum, &c. Habuit & suas in Apostolorum Actis S. Petrus. Quin vix in Apostolorum vllò, eas desideramus.

17. Sunt & alij Sancti hoc nomine celebres, partim in veteri, partim in nouâ Lege; & quidem in vtroque sexu. Quemadmodum in fæminino sexu sunt S. Angela Bohema; S. Brigitta Sueca vidua; S. Brigido virgo Scota; S. Gertrudis Brabanta; S. Hildegardis; S. Catharina Senensis.

18. Nec

18. Nec est, quod quis dicat de diuinis rebus hos institutos fuisse, per reuelationes diuinitus factas, Christum ipsis se non exhibuisse. Quid enim interest, Christum per reuelationes videas, an res arcanas, diuináque? Et quid si, qui de rebus arcanis instituti sunt, eos Christum quandoque vidisse dicamus? De Apostolis hoc pluribus exemplis doceri potest.

19. Sed fuerint reuelationes Sanctis hominibus factæ, absque exhibitione Christi; profectò negari non debet, Christum sæpe Sanctis hominibus se exhibuisse; nunc somno occupatis, nunc etiam vigilantibus. Docet hoc liber de Christi Apparitionibus Impersonalibus. Et qui extra Sacramentum sæpissimè apparuit, & se exhibuit, an huic prohibitum erit, ne appareat in Sacramento?

CAPVT IV.

*Quod Deus quandoque voluerit accidere has
Apparitiones, ad confundendos hostes
Christiana Religionis.*

*Solet enim hand rarò confundere
contrarios Christo*

In propriâ personâ;

Item in suis membris;

In suis imaginibus;

In rebus ad cultum Christi pertinentibus;

In mandatis ab ipso datis;

Et fuisse etiam in quibusdam Ap-

*paritionibus Deo propositam,
confusionem quorundam,
probant facta Iudais aliqui-*

*bus neq; profuerunt ad fidem
amplectendam, & confir-*

mandam;

Neq; ad Christianos mores;

Neq; ad spiritualem consolationem.

R 3

I, Di-